

MERSİN'im

MERSİN TANITIM KİTABI

MERSİN
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

MERSİN

İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

YAYIN KURULU

Mersin İl Millî Eğitim Müdürlüğü Adına

İmtiyaz Sahibi

Adem KOCA

Mersin İl Millî Eğitim Müdürü

Koordinatör

Mikail EREN

İl Millî Eğitim Müdür Yardımcısı

(Basın ve Halkla İlişkiler Birimi)

Editör

Sinem ÖZŞAHİN BÜYÜKAŞIK

Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

Yayın Kurulu

Mikail EREN

Sinem ÖZŞAHİN BÜYÜKAŞIK

Tasarım

Orhan ALBAYRAK

Nedim KEŞKÜŞ

AĞUSTOS 2023

İÇİNDEKİLER

**MERSİN İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRÜ
ADEM KOCA'NIN MESAJI.....**

1

MERSİN'İN TARİHİ.....

3

MERSİN'DE EĞİTİM TARİH.....

7

MERSİN'DE EĞİTİM.....

11

DEMOGRAFİK YAPI.....

15

COĞRAFYA VE İKLİM.....

17

MERSİN'DE EKONOMİ.....

21

İLÇELERİMİZ.....

23

MERSİN' DE İZ BIRAKANLAR.....

51

MERSİN'E ÖZGÜ KÜLTÜREL

DEĞERLER

59

MERSİN'DE SPOR.....

65

MERSİN

İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

MERSİN

İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

***Değerli Meslektaşlarım,
Sevgili Öğrencilerim,
Kıymetli Mersinliler;***

Yaşadığımız şehri tanımak, tarihini, kültürünü, coğrafyasını bilmek kendimizi tanımak gibidir. Yaşadığımız şehrin olanakları bizlerin yaşamlarını doğrudan etkilemektedir.

Yaylalarıyla, geniş kıyı şeridiyle, tarım ve turizm alanlarıyla sakinlerine birçok olanağı aynı anda sunabilen, köklü bir tarihe ve kültüre sahip Mersinimiz, her yönüyle çok zengin; yaşanmaya, görülmeye değer bir şehirdir.

Eğitim camiası olarak bizlerin de bu güzel şehri evlatlarımıza tanıtmak, bu kadim kültürü yaşatmak ve yeni nesillere anlatmak görevimizdir. Bu sorumlulukla Mersin İl Millî Eğitim Müdürlüğü olarak birçok proje gerçekleştirmekteyiz.

MERSİN

İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

Geleneksel meslekler, Müdürlüğümüze bağlı kurumlarımızda açılan kurslarımızla yaşatılmakta, İl Millî Eğitim Müdürlüğümüz tarafından çıkarılan **“Mersin’de Gezdikçe Öğreniyorum”** adlı dijital gezi rehberimizle ilimizin gezilip görülecek yerleri tanıtılmakta, **“81 Çalıkuşu Mersin”** dergimizin her sayısında ilimizin doğal ve tarihi güzellikleri detaylı olarak anlatılmakta, **“Ürün Tanıtma Kataloğu”** muzda ilimizin yerel el işlerine yer verilmekte, **“Eğitim Tarihi Albümü”** nde ilimizin eğitim tarihine ışık tutulmaktadır. Hazırladığımız beşinci kitabımız **“Mersin’im”** ile de ilimizi farklı yönleriyle tanıtmayı, eğitim camiamıza ve tüm vatandaşlarımıza Mersin’in zenginliklerini anlatmayı amaçladık.

Bu kitabın ortaya çıkmasında emeği geçen tüm meslektaşlarıma en kalbi duygularımla teşekkür ediyor, *“Mersin’de Okudukça Güzelleşir Hayat”* mottosuyla tüm kitaplarımızın okurlarla buluşmasını, ilimizi tanıtan yeni kitabımızın tüm eğitim camiamıza ve Mersinimize hayırlı olmasını temenni ediyorum.

Adem KOCA

Mersin İl Millî Eğitim Müdürü

Ağustos 2023

MERSİN'İN TARİHİ

Klasik devirde Klikya olarak bilinen Akdeniz'in incisi Mersin; sırası ile Hititler, Frigler, Asurlular, Persler, Makedonyalılar, Romalılar ve Bizanslıların, XI. yüzyılda Selçukluların, XIV. yüzyılda Karamanoğulları ve Ramazanoğullarının XV. yüzyılda da Osmanlı İmparatorluğunun hâkimiyetine geçmiştir.

Yumuktepe ve Gözlükulede yapılan kazılarda Mersin'in tarihten önceki devirlerden beri önemli bir yerleşim merkezi olduğu anlaşılmaktadır. İl merkezi Mersin'de bulunan Yumuktepe'de, 1937'de Liverpool Üniversitesi Arkeologlarınca başlatılan kazıda; en alt tabaka olarak "Neolitik Devri" tespit edilmiştir. Kazı çalışmalarının devamı bu yörenin Neolitik dönemden sonra Maden Devri ve Tunç Devri arasına bir geçiş yaptığını göstermiştir. Yumuktepe'deki kalıntılar hemen hemen aynı şekilde Tarsus'taki Gözlükule'de de yer almaktadır.

Bir süre yörede Etilerin hüküm sürdüğü görülür. Eti Kralı Hattuşil yöreyi imar ve ıslah etmiştir. Daha sonra Asur kralı III. Salomossa'nın ele geçirdiği Mersin yöresi, MÖ 528 tarihinde İran Hükümdarlığına geçer, MÖ 527 de yöreyi ve Kıbrıs'ı Yunanlılar ele geçirirler. MÖ 334 senesinde yöre Büyük İskender'le Makedonyalıların eline geçer. MÖ 261-246 da yöreyi Mısır Hükümdarı Batlenios Ogustos zapt eder. MÖ 70'li yıllarda Romalıların eline geçen Mersin, Roma İmparatorluğunun ikiye ayrılmasından sonra Doğu Roma toprakları içerisinde kalır.

İslamiyet'in yayılmasından sonra Halife Osman zamanında Mersin ve civarı Arapların eline geçer. Daha sonra bölge 718 yılında halifeliğin Abbasilere geçmesiyle 853 yılında Sultan Mehdi, yöreyi Abbasi'lere katar. Daha sonra Selçukluların eline geçen yöre bu dönemde kısmi "Haçlı İstilası"na uğrar ve Selçukluların zayıflamasından sonra Karamanoğulları'na geçer

Osmanlı Padişahı Yıldırım Beyazıt zamanında yöre Osmanlı idaresi altına girer. I. Dünya Savaşında İtilaf Devletlerinin istilasına uğrayan Mersin, Milli Mücadele ile 3 Ocak 1922’de tekrar Türk hakimiyetine girmiştir. 1924 yılında Mersin adıyla il olmuş, 1933 yılında da Mersin İçel ile birleştirilerek İçel adını almıştır. 28 Haziran 2002 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 4764 sayılı Kanunla da ilin ismi yeniden Mersin olmuştur.

XII. yüzyılda Göksu ırmağının iki yanındaki bölgeye Türkler “İÇEL” demişlerdir. Dağlar arasından girilmesi ve görülmesi güç bir yer olduğu için Selçukluların bölgeyi böyle isimlendirdiği düşünülmektedir.

Mersin adının kökeni konusunda iki değişik görüş yaygın olarak kabul edilir. Bunlardan birincisi, civarda yetişen ve Akdeniz ikliminin tanıtıcı bir bitkisi olan Arapların da Hambales dedikleri Myrtus-Mersin ağacı nedeniyle bölgeye Mersin adı verildiğidir.

İkincisi ise Mersin adının bu bölgede yaşayan “Mersinoğulları veya Mersinoğlu” adındaki bir Türkmen ailesinden geldiğini kabul eden görüştür. Evliya Çelebi de seyahatnamesinde bölgede yetmiş evden oluşan bir Türkmen ailesinin bulunduğunu ve bu ailenin adının da Mersinoğlu olduğunu belirtmiştir. Bir başka görüşe göre ise, Mersin adı bir bitkiden değil, yörede yaşayan Mersinoğlu adındaki aşiretten kaynaklanmaktadır. Mersin adına Anadolu’nun çeşitli yörelerinde rastlamak mümkündür. Örneğin; İzmir, Ordu ve Trabzon’da Mersin, Mersinlik adında köyler bunlardan birkaçıdır.

Günümüzde Mersin, 2 milyona yakın nüfusu ve zengin kültür mirasıyla turizmden eğitime, tarımdan sanayiye ülkemizin en dikkat çeken şehirlerinden biri olarak cazibe merkezi olmaya devam etmektedir.

KAYNAKÇA

- T.C. Mersin Valiliği resmi sitesi

MERSİN'DE EĞİTİM TARİHİ

1841 yılında küçük bir balıkçı köyü olarak Osmanlı İmparatorluğu sınırları içinde yer alan Mersin, 19. yüzyılın sonlarına kadar küçük bir kıyı köyünden kasabaya ve bir liman kentine dönüşmüştür. Mersin'de eğitim de tarihi koşullar çerçevesinde, Osmanlı İmparatorluğu'nun ve ardından Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin eğitim politikaları ile paralel bir gelişme göstermiştir.

ANA MEKTEBİ
*Mersin - Tarsus Hasan Karamahmet
(Duatepe) İÖÖ*

DUMLUPINAR HÜRRİYET İ.Ö.O.
Mersin - Tarsus

Adana Vilayet Salânamesi'ne (1876) göre; 1876'da Müslümanlar için Mersin 1 köylerinde 9 olmak üzere toplam 10 sıbyan mektebi; 1880'de Mersin'de 30 öğrencisi olan bir mekteb-i ibtidâî bir de sıbyan mektebi olmak üzere iki ortaokul bulunmaktaydı. 1900'lü yılların başında ise okul sayısı kızlar için 1, erkekler için 4'e yükselmiş, köylerde ise 17 okul yer almaktaydı. Bunun dışında gayrimüslim vatandaşların da okulları bulunmaktaydı.

TEVFİK SIRRI GÜR LİSESİ

MEZİTLİ TAŞ MEKTEP

SİLİFKE CUMHURİYET İÖO
Mersin - Silifke

1914 yılında Mersin merkezde 7, köylerde ise 6 olmak üzere toplam 13 okul, 30 öğretmen ve 747 öğrenci bulunduğu kayıtlara geçmiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren tüm yurttaki olduğu gibi Mersin'de de okul sayıları artmıştır. 1923-1924 Eğitim Öğretim yılında Mersin'de toplam 44 ilkokul bulunmakta olup bir de Mersin Ticari İdadisi yer almaktaydı. Bu okul 1926-1927 Eğitim Öğretim yılında ortaokul haline getirilmiştir. Aynı yıl içinde ülke genelinde başlatılan eğitim seferberliğinin etkisiyle Mersin'de farklı derecelerde 100 okul ve 5870 öğrenci bulunmaktaydı. Bu tarihten sonra her geçen yıl okul ve öğrenci sayıları il genelinde artmıştır. Bu dönem Mersin merkezde bulunan ilkokullardan bazıları şunlardır: Kayatepe İlkokulu, İnönü İlkokulu, Cumhuriyet İlkokulu, Çankaya İlkokulu, Kurtuluş İlkokulu, İsmetpaşa İlkokulu, İleri İlkokulu, Necati-bey İlkokulu. Bu okullardan bazıları günümüzde eğitim öğretim faaliyetlerine devam etmektedir.

KÖPRÜBAŞI İLK TAHSİL MEKTEBİ
Mersin - Tarsus

ATATÜRK İLKOKULU
Mersin - Gülnar - 1970

KERİMLER KÖYÜ İÖO
Mersin-1926

MİSAK- MİLLİ MEKTEBİ
Mersin -Tarsus

İlimizde Akdeniz ilçemizde yer alan Tefik Sırrı Gür Lisesi'nde eğitim öğretim devam etmekte ayrıca okulumuz içinde tüm vatandaşların ziyaretine açık olan Mersin Eğitim Tarihi Müzesi bulunmaktadır. Müzemizin envanterine Mersin İl Milli Eğitim Müdürlüğü resmi sitesinde yer alan "Mersin'de Eğitim Tarihi Albümü" nden ulaşabilmek mümkündür.

Mezitli'de Taş Mektep, Tarsus'ta Ana Mektebi, Kara Mehmet İlkokulu, Bağlarbaşı İlk Mektebi, Dumlupınar Hürriyet İlkokulu, Köprübaşı İlk Tahsil Mektebi, Toroslar'da Kerimler Köyü İlkokulu, Silifke'de Cumhuriyet İlkokulu tarihi binalarıyla Mersinlilerin ziyaretine açıktır.

Kaynak: BOZKURT, İbrahim. Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Modernleşme Sürecinde Mersin'de Eğitim, Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 4, Sayı 2, Aralık, 2008.

MERSİN'DE EĞİTİM

Mersin, temel ve orta kademede okullaşma oranlarının en yüksek olduğu illerin başında gelmektedir. Mersin'de örgün eğitim alanında, deneyimli öğretmen kadrosu ile okul öncesi, ilkokul, ortaokul, ortaöğretim ve yükseköğretim alanlarında öğrencilere eğitim imkanları sunulmaktadır. Örgün eğitim kadar halk eğitimi merkezleri marifetiyle yürütlen yaygın eğitim faaliyetleri açısından da Mersin, Türkiye'nin önde gelen illeri arasındadır.

Örgün eğitim kapsamında Ağustos 2023 tarihi itibarıyla ilimiz genelinde 13 ilçemizde İl Milli Eğitim Müdürlüğümüze bağlı 1.395 okulumuz (temel ve orta öğretim) ve toplam 16.171 dersliğimiz bulunmaktadır. İl genelinde 414. 585 öğrencimiz ve 30.680 öğretmenimiz ile eğitim öğretim faaliyetleri sürdürmektedir.

Yaygın eğitimde vatandaşlarımıza açtığı kurslar yoluyla doğrudan ulaşan ve ülkemizin istihdam olanaklarına katkı sunan 14 hayat boyu öğrenme kurumumuzda her yıl yüzbinlerce vatandaşımız kursiyer olmaktadır. Bu kurslar arasında mesleki eğitim ve hobi nitelikli kursların yanı sıra Mersin'in geleneksel zanaatları, oyunları, müzikleri de yer almakta ve kentin kültürel zenginliğini yaşatacak çok çeşitli etkinlikler düzenlenmektedir.

Mersin'de yükseköğretim olanakları da her geçen yıl artmakta, kent üniversite şehrine dönüşmektedir. Mersin Üniversitesi (1992), Çağ Üniversitesi (1997), Toros Üniversitesi (2009) ve Tarsus Üniversitesi (2018) olmak üzere 4 üniversitemiz yükseköğrenim öğrencilerimize ev sahipliği yapmaktadır.

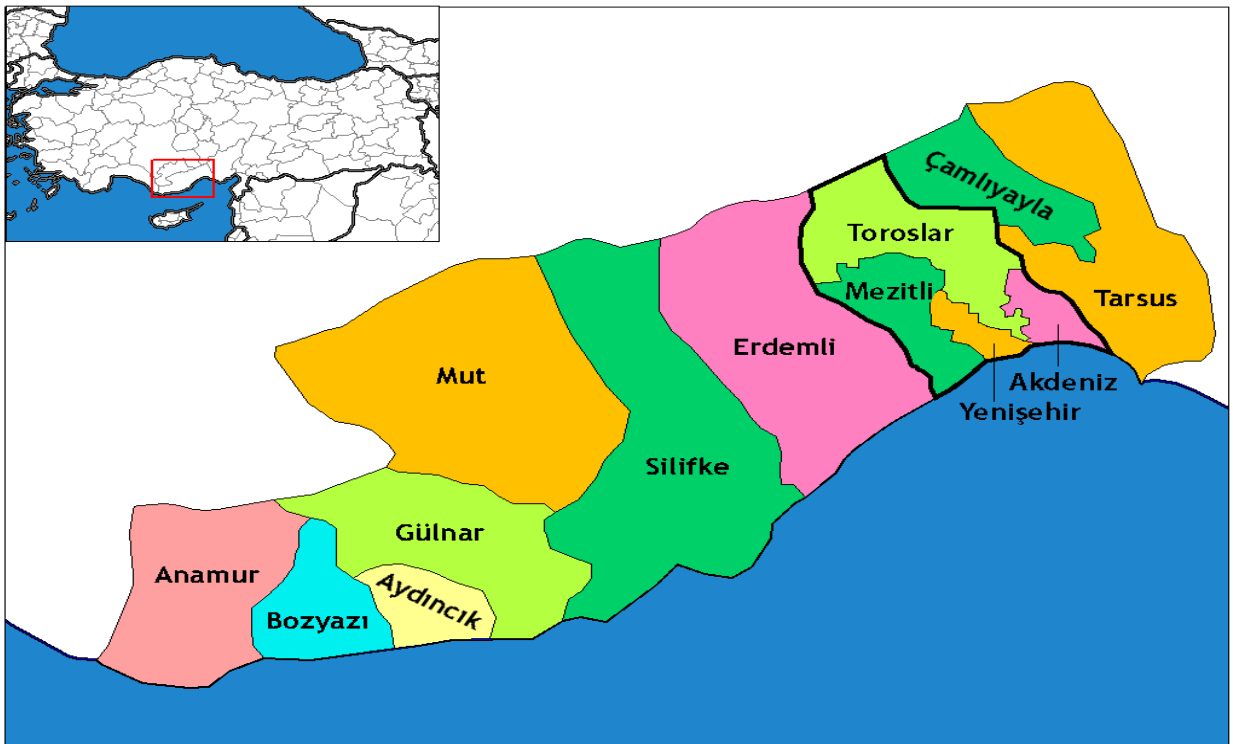
Mersin’de özel eğitim hizmetleri de İl Milli Eğitim Müdürlüğümüze bağlı kurumlar aracılığıyla yürütülmektedir. Rehberlik ve Araştırma Merkezleri (RAM), Bilim Sanat Merkezleri, Özel Eğitim Uygulama ve Meslek Okulları tarafından özel eğitim hizmeti ve Mersin il genelinde özel gereksinimli öğrencilere ve ailelerine yönelik uzman rehber öğretmenler tarafından rehberlik hizmetleri verilmektedir.

DEMOGRAFIK YAPI

Ülkemizin güneyinde, Akdeniz bölgesinde yer alan ve Akdeniz, Anamur, Aydıncık, Bozyazı, Çamlıyayla, Erdemli, Gülnar, Mezitli, Mut, Silifke, Tarsus, Toroslar, Yenişehir olmak üzere 13 ilçeden ve 806 mahalleden oluşan Mersin ili, 2022 yılı sonu AD-NKS sonuçlarına göre 1.916,432 nüfus ile Türkiye'nin 11. büyük ilidir.

Mersin yüzölçümü **15.485** km²'dir.

31 ARALIK 2022 TARİHLİ ADRESE DAYALI NÜFUS KAYIT SİSTEMİ (ADNKS) SONUÇLARI

YIL	İLÇE ADI	TOPLAM	ERKEK NÜFUSU	KADIN NÜFUSU
2022	Akdeniz	255.946	130.301	125.645
2022	Anamur	66.846	33.853	32.993
2022	Aydıncık	11.468	5.887	5.581
2022	Bozyazı	26.812	13.491	13.321
2022	Çamlıyayla	8.164	4.257	3.907
2022	Erdemli	151.928	76.074	75.854
2022	Gülнар	27.889	15.205	12.684
2022	Mezitli	222.436	107.867	114.569
2022	Mut	62.874	31.536	31.338
2022	Silifke	132.665	68.175	64.490
2022	Tarsus	350.732	176.678	174.054
2022	Toroslar	319.711	160.530	159.181
2022	Yenişehir	278.961	134.788	144.173
2022	MERSİN	1.916,432	958.642	957.790

MERSİN'DE

COĞRAFYA VE İKLİM

Coğrafik Özellikleri

Mersin, 36-37° kuzey enlemleri ve 33-35° doğu boylamları arasında yer almaktadır. İlin kara sınırı 608 km, deniz sınırı 321 km olup yüzölçümü 15.853 km²'dir. Mersin'in büyük bir kısmını oldukça yüksek, engebeli ve kayalık Batı ve Orta Toros Dağları oluşturmaktadır. Ovalık ve hafif eğimli alanlar ise bu dağların denize doğru uzandığı il merkezi, Tarsus, Silifke gibi alanlarda gelişmiştir. Bunun dışında kalan düzlük veya hafif eğimli alanlar, kuzeyde dağların arasında veya yüksek kesimlerinde görülmektedir.

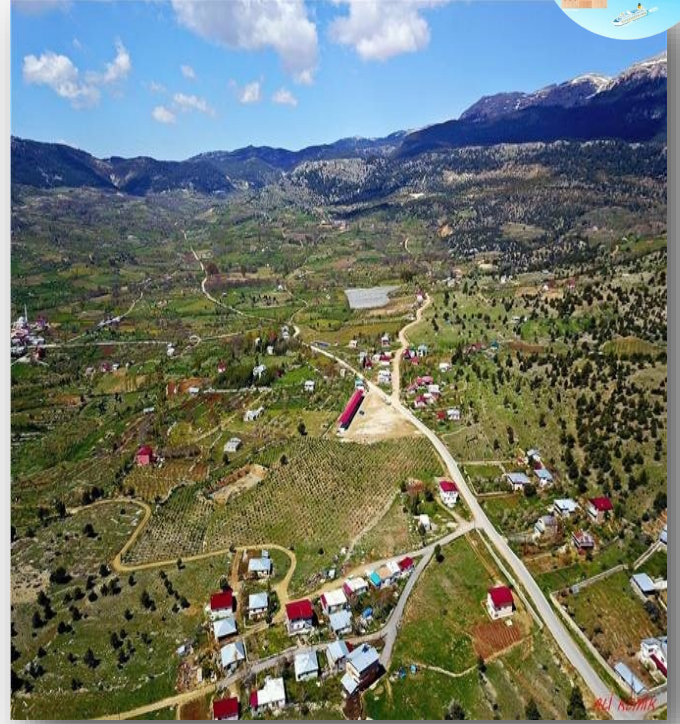
Dağlar:

Orta Toros dağları Mersin ilini İç Anadolu Bölgesinden ayırmaktadır. Mersin il sınırları içinde kalan en yüksek kesim Bolkar Dağları'ndaki Medetsiz Tepesi'dir (3585 m.). Kuzeydoğudan, kuzeybatıya ve güneye doğru yükseklikler azalmaktadır. Bolkar Dağları'ndan batıya doğru, Kümpet Dağı (2473 m.), Elmadağı (2160 m.), Alamusa Dağı (2013 m.), Büyük Eğri Dağı (2025 m.), Kızıldağ (2260 m.), Naldöken Dağı (1754 m.), Kabaklı Dağı (1675 m.) önemli yükseltilerdir. Ayrıca Karaziyaret Dağı, Tol Dağı, Sunturas Dağı, Balkalesi, Ayvagediği, Makam Tepesi ve Kaşkaya Tepesi güneye doğru uzanan diğer önemli yükseklikleridir. Mersin'i kuzeydoğudan Gülek Boğazı (1050 m) ile ve kuzeybatıdan Sertavul Geçidi (1610 m) İç Anadolu'ya bağlamaktadır.

Yaylalar:

Toros Dağları'nın üst kısımlarında akarsuların, derelerin, atmosferik koşulların ve bölgede bulunan fayların etkisiyle çeşitli düzlükler oluşmuştur. Bu düzlüklerin yüksekliği 700-1500 m. arasında değişmektedir. Belli başlı yaylalık alanlar; Mersin: Aslanköy, Gözne, Fındıkpınarı, Soğucak, Bekiralanı, Mıhrıcan, Ayvagediği ve Güzelyayla Tarsus: Namrun (Çamlıyayla), Gülek ve Sebül; Erdemli: Sorgun, Küçük Sorgun, Toros, Küçükfındıklı ve Güzeloluk; Silifke: Balanmış, Uzuncaburç, Gökbelen ve Kirobası; Anamur: Abanoz, Kaş ve Beşoluk; Bozyazı: Elmagözü ve Kozagaç; Gülnar: Bardat, Tersakan ve Bolyaran; Mut: Kozlar, Çivi, Dağpazarı, Söğütözü ve Sertavul Yaylası'dır.

Ovalar:

Mersin ve çevresinde yer alan ovaların büyük bir kısmı Toros Dağları'nın güney eteklerinde akarsular tarafından ve yamaç eğimine bağlı olarak taşınan tortularca oluşturulmuştur. Tarıma oldukça elverişli olan bu alanlar, Mersin-Adana sınırından başlayıp Silifke'ye kadar, dağlara paralel, şerit şeklinde uzanmaktadır. Bunlar yerleşim alanlarına bağlı olarak; Yenice, Tarsus Mersin, Erdemli ve Silifke Ovaları olarak adlandırılmaktadır. Ülkemizin en mümbit ovalarından olan Çukurova'nın batı uzantısı İlimizdedir. Bunların dışında yine dağların eteklerinde Aydıncık, Anamur ve Bozyazı ovaları gibi birbirinden ayrı küçük düzlüklerde gelişmiştir. Dağların arasında Mut ilçesi çevresinde yer alan düzlük alanlar Göksu Irmağı'nın etkisiyle gelişmiştir.

Akarsular:

Mersin ilinin en büyük iki akarsuyu Göksu Irmağı ve Tarsus (Berdan) Çayı'dır. Bunun dışında Akdeniz'e dökülen çok sayıda irili ufaklı çay ve dere yer almaktadır. Bunlardan bazıları; Mersin'de: Mezitli Deresi, Tece Deresi, Müftü (Efrenk) Deresi, Deliçay Deresi; Anamur'da: Anamur Çayı, Sultan Çayı, Melleç Deresi; Aydıncık'da: Menekşe, Gözsüzce Deresi; Bozyazı'da: Siniçay Deresi, Aksaz Deresi; Erdemli'de: Alata Çayı, Lamas Çayı'dır.

Göller:

Mersin ilinde yer alan doğal göller; Silifke'de: Akgöl, Keklik Gölü, Paradeniz Gölü; Gülnar'da: Aygır Göl, Kamışlı Göl, Uzun Göldür. Bunlara ek olarak, yörede Gezende ve Berdan Baraj gölleri ve çok sayıda sulama amaçlı yapılmış göletler bulunmaktadır.

Kıyılar:

Mersin ilinde yerleşim genelde Mersin körfezi çevresinde gelişmiştir. Burası doğuda Karataş burnundan başlayarak batıda İncekum burnuna kadar uzanır. Arada kalan kısımlarda, kayaç türlerine ve akarsulara bağlı olarak çok sayıda irili ufaklı koy gelişmiştir.

İklim Özellikleri

Mersin ve çevresinde yaygın olarak tipik Akdeniz ikliminin etkisi görülür. Yazları kurak ve sıcak, kışlar ise ılık ve yağışlıdır. Ortalama yağış miktarı 1930-2001 yılları arası dönemde 603 mm olarak hesaplanmıştır. Son 30 yıllık döneme bakıldığında yıllık ortalama yağış 450-736 mm arasında değişmektedir. Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü'nün yağış gözlem istasyonu verileri, dağlık kesimlerde yağışların daha yüksek olduğunu göstermektedir. Yıllık ortalama sıcaklık 18,7 C°'dir. Yıl içinde sıcaklığın en düşük olduğu aylar Ocak ve Şubat; en yüksek olduğu aylar ise Temmuz ve Ağustos aylarıdır. Kıyı bölgelerinde hakim rüzgar yönü güneybatı-batıdır. Kent içinde yıllık ortalama rüzgar hızı 2,1 m/s olarak ölçülmüştür. Nispi nem oranı son 30 yıllık dönemde ortalama % 64,1 olup, yıl içinde birbirlerine yakın değerler sunmakta, % 60,0 - % 66,6 arasında değişmektedir. Yıllık ortalama kapalı günlerin sayısı 40,7 gün olarak gerçekleşen bölgede, deniz suyunun ortalama sıcaklığı 20,8° olarak ölçülmüştür.

Kaynak:

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

MERSİN'İN EKONOMİSİ

Akdeniz'in incisi Mersin, bir çok özelliğiyle ekonomi yönünden ülkemizin en gelişmiş illerinden biridir. Verimli topraklarının ve ikliminin tarıma elverişli olması, sanâyi alanında gelişmiş olması, zengin maden yatakları, Türkiye'nin en büyük uluslararası limanı olan Mersin limanı ve zengin tarihi mirası ve doğal güzellikleriyle turizme ev sahipliği yapması ekonomik gelişmişliğinin en önemli nedenleri arasında yer almaktadır.

Doğal ve tarihi güzellikleri, köklü kültürel mirası, yılın dört mevsimi açık alanda vakit geçirmeye uygun iklimi ve coğrafyası ile Mersin, adeta cennetten bir köşedir. Yaylalarından muhteşem koylarına, mağaralarından Toroslar'a, şelalelerinden ormanlık alanlarına kadar konuklarına çok şey vadeden şehir, aynı zamanda sağlık ve eğitim başta olmak üzere pek çok alanda dikkat çekmektedir.

Türkiye'nin en önemli muz üreticisi olan Mersin, turuncgil üretiminde de ilk sıralarda bulunmaktadır. Hemen her çeşit sebze ve meyvenin yetiştirildiği Mersin'de seracılık da oldukça gelişmiş olup ülkemizin en geniş ikinci sera alanlarına sahiptir.

Sanayi için pamuk üretimi ve dağlık bölgelerde özellikle küçükbaş hayvancılık da yaygın olarak yapılmaktadır.

Mersin'de tarım ve hayvancılık kadar deniz kenti olmanın da avantajları bulunmaktadır. Kıyı şeridinde yürütülen balıkçılık ve turizm ekonomiye büyük katkı sağlamaktadır.

Orman alanlarının oldukça geniş olduğu ilimizde ormancılık faaliyetleri yürütülmekte, maden yataklarından elde edilen yer altı kaynakları ihraç edilmektedir.

Mersin coğrafik konumu dolayısıyla eşsiz doğal güzelliklere sahip olup 321 km'lik uzun sahili ile yaz turizmine ve Torosların sunduğu türlü olanaklarla kış turizmine katkı sunmakta, her yıl binlerce turisti ağırlamaktadır.

İLÇELERİMİZ

MUT

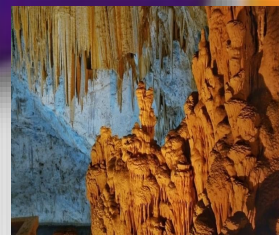

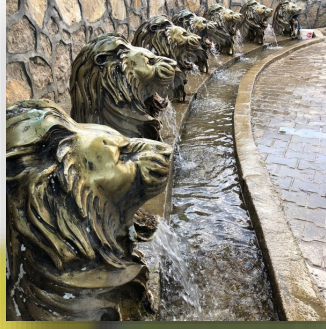
GÜLNAR

ANANUR

BOZYAZI

AYDINCIK

AKDENİZ

Akdeniz ilçemiz doğuda Tarsus ilçesi, batıda Yenişehir ilçesi, kuzeyde Toroslar ilçesi, güneyde Akdeniz ile çevrili olup yüzölçümünün 304 km²'lik önemli bir kısmı düz arazi üzerine kurulmuştur. Geniş kıyı kesiminin yanında ilçemizin dağ tarafında ve kırsalında yer yer engebeli arazi yapısı mevcuttur.

Mersin-Adana yolu üzerinde birçok üretim tesisi ve depolama alanları ile Mersin Limanı'nın da yer aldığı ilçe, sanayi bakımından Mersin'in en geniş olanaklara sahip ilçesidir. Akdeniz ilçesi, Mersin il merkezinin çekirdeğini oluşturduğundan ve uzun bir tarihi geçmişe sahip olduğundan tarih, kültür ve doğal varlıkları bakımından da zengindir. İlimizde gezilip görülmesi gereken birçok kültürel varlık Akdeniz ilçemizde bulunmaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- * **MERSİN İL HALK KÜTÜPHANESİ**
- * **HUZURKENT HALK KÜTÜPHANESİ**
- * **MERSİN MERKEZ ÇOCUK KÜTÜPHANESİ**
- * **MERSİN DEVLET RESİM, HEYKEL MÜZESİ VE GALERİSİ**
- * **MERSİN ATATÜRK EVİ**
- * **İZ BIRAKANLAR MÜZESİ**
- * **KENT TARİHİ MÜZESİ**
- * **GASTRONOMİ MÜZESİ**
- * **MERSİN EĞİTİM TARİHİ MÜZESİ (TEVFİK SIRRİ GÜR ANADOLU LİSESİ)**
- * **OLGUNLAŞMA ENSTİTÜSÜ MÜZESİ**
- * **ESKİ CAMİ**
- * **MÜFTÜ CAMİ**
- * **TAHTALI CAMİ**
- * **AZİZ ANTUAN LATİN KATOLİK KİLİSESİ**
- * **HADRA HAMAMI**
- * **ARAP-RUM ORTODOKS KİLİSESİ**
- * **AKDENİZ LİMANI**
- * **MİLLET BAHÇESİ**
- * **52 KATLI METROPOL BİNASI (MERTİM KULESİ)**
- * **TRT ÇUKUROVA**
- * **AKDENİZ SU ALTI SPOR KULÜBÜ**
- * **AVCILIK ve ATICILIK SPOR KULÜBÜ**

ANAMUR

İlçe Anadolu'nun en güney uzantısını oluşturur. Büyükşehir belediyesi sınırları içerisindeki Anamur, Mersin'in en batısında yer alır. İlçe merkezi Mersin'e 230 km, Antalya'ya 265 km, Karaman'a 230 km, Kıbrıs'a da 40 mil (76 km) uzaklığında olup Mersin-Antalya Devlet Karayolu üzerinde kurulmuştur. Yüzölçümü 1.241 km²'dir.

İlçede Muz başta olmak üzere, her türlü sebze ve meyve üretimi yapılmaktadır. Anamur muzu ülke ve dünya geleğinde başlı başına bir markadır. İlçemiz; Anemerium Antik Kenti ve Mamure Kalesi başta olmak üzere açık hava müzesi görünümündeki tarihi, doğal ve kültürel varlıkları ve turizm altyapısı ile birlikte gelişmeye açık önemli turizm merkezlerimizden birisidir. İlçe'nin tarihi antik çağlara kadar uzanmaktadır. Anamur ilçesinin eski adı "Anemurium" adından

Orta Toros Dağları'nın Akdeniz'e inen kolları, ilçe topraklarının içinden geçer. Bu nedenle arazi engebeli ve dağlıktır. Arazisinin çok büyük kısmı dağlık ve ormanlık olan Anamur, Akdeniz ve subtropikal bitki ve meyvelerinin yetiştirilebildiği mikroklima özelliğine sahip, doğal güzelliklerle dolu; yaylalar, ormanlar, mağaralar ve su kaynakları açısından zengin bir ilçedir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *ANAMUR İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *ÇARIKLAR HALK KÜTÜPHANESİ*
- *ANAMUR MÜZESİ /ANAMUR*
- *MAMURE KALESİ*
- *KÖŞEKBÜKÜ MAĞARASI*
- *TİTİOPOLİS ANTİK KENTİ*
- *ANEMİRİUM ANTİK KENTİ*
- *ALAKÖPRÜ BARAJI*
- *ABANOZ YAYLASI*
- *AZI TEPESİ DAĞ YÜRÜYÜŞ YOLU*
- *ANAMUR (DRAGON) ÇAYI*
- *ÇUKURPINAR DÜDENİ*
- *PULLU TABİAT PARKI*

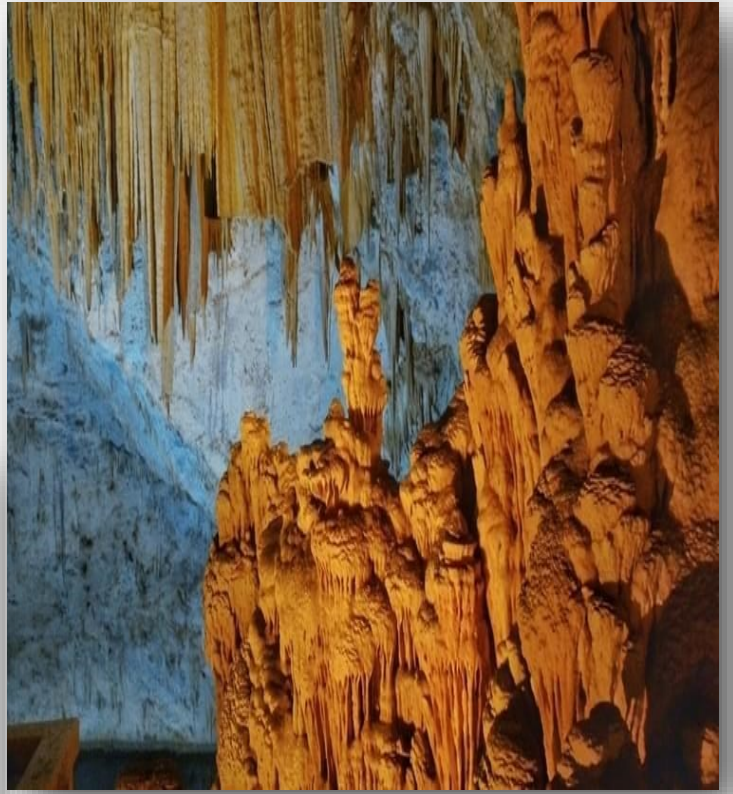

AYDINCİK

Orta Toroslar'ın Akdeniz'e inen kolları üzerinde yerleşmiş olan Aydın-
cık ilçesi, dağ ve deniz arasına sıkışmış
olması nedeniyle arazi yapısı son dere-
ce engebeli ve dağlıktır. Toros Dağla-
rı'nın batıya uzantıları olan tepeler, il-
çenin kıyı kesiminden en yüksek nok-
talara ulaşır.

İlçe ekonomisi çok büyük oran-
da tarıma dayanmakta olup turizm son
yıllarda gelişme göstermektedir. Seraca-
lık ve özellikle salatalık üretimi ilçe tarı-
mında çok önemli yer tutmaktadır. İlçe
merkezinde özel yatlar ve balıkçı tekne-
lerine barınaklık yapan Aydınçık Marina
Limanı mevcuttur. İlçe merkezi ile Kara-
tepe turizmin geliştiği bölgelerdir.

Eski bir liman kenti olan ilçe,
merkezinde tarıma elverişli olan ve
kıyıda başlayıp kuzeye doğru devam
eden 3-5 km'lik alan içerisinde yer al-
maktadır. Yakın zamanda keşfedilen
ve birçok özelliğiyle dünyada ses geti-
ren Gilindire (Aynalıgöl) Mağarası
Aydınçık ilçemiz kıyı şeridinde yer
almakta olup ilçede dağlara doğru iler-
ledikçe çeşitli yaylalar ve dereler oldu-
ğu görülmektedir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *AYDINCIK İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *MOZAİK MÜZESİ*
- *AYNALIGÖL (GİLİNDERE) MAĞARASI*
- *SUSANLIK KALESİ*
- *KALENDERİS ANTİK KENTİ*
- *DÖRTYAYAK ANIT MEZARI*
- *LİMAN HAMAMI*
- *AYDINCIK TABİAT PARKI*
- *İNCEKUM PLAJI ve AYDINCIK MİLLİ TABİAT PARKI*
- *TAŞ MASA*
- *AYDINCIK LİMANI*

BOZYAZI

Bozyazı İlçesi bulunduğu konum itibariyle, Torosların eteklerinde Akdeniz kıyısında, doğusunda Aydıncık, batısında Anamur, Kuzeyinde Gülnar ve Ermenek ilçeleri, güneyinde ise Akdeniz sahil şeridi yer almaktadır. Yüz ölçümü 566 km² olup deniz seviyesinde rakım 0, en yüksek noktasında ise rakım 1760 metredir. Yaklaşık 25 km sahil şeridine sahiptir.

Antik Çağ'da Nagidos adıyla anılan Bozyazı'nın tarihi çok eski dönemlere kadar uzanmaktadır. Hakkında çok az bilgiye sahip olduğumuz kentten günümüze Paşabeleni tepesinin zirvesine yakın yerlerdeki surlar kalmıştır.

Bozyazı, adını ilçenin ilk yerleşim yeri olan Gürlevik yöresinin güneyindeki ovanın sululu tarım yapılmadan önce halk tarafından "çorak düzlük" anlamında "boz alan", "Bozova", "Bozyazı" şeklinde isimlendirmesinden almıştır.

Tarım ilçe ekonomisinde en büyük payı almaktadır. Seracılık ve muz üretimi başta olmak üzere narenciye, sebze ve meyve yetiştiriciliği yapılmaktadır. İlçe arazisinin çok büyük kısmı ormanlık ve dağlıktır. İlçe merkezi başta olmak üzere Tekmen, Tekeli, Gözce ve Gözsüzce sahilleri önemli turizm merkezleridir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *TEKMEN HALK KÜTÜPHANESİ*
- *BOZYAZI İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *TEKELİ HALK KÜTÜPHANESİ*
- *NAGİDOS KENTİ*
- *KİLİSE BURNU (ÖREN YERİ)*
- *SOFTA KALESİ*
- *YELBİZ KALESİ*
- *ARSİNOE ANTİK KENTİ/ MARAŞ TEPESİ*
- *ADA- NAGİDUDA (KALE VE SARNIÇ KALINTILARI)*
- *MELENİA ANTİK TAŞ OCAĞI ve LİMANI (KIZIL LİMAN)*
- *DİKİLİTAŞ TABİAT PARKI*
- *TOSLAKLAR KOYU*
- *AK CAMİ*
- *KARAMANASTIR ŞELALESİ*
- *SİNİ ÇAYI*
- *AZI TEPESİ*

ÇAMLIYAYLA

Çamlıyayla ilçesi Külpet Dağı'nın eteğinde kurulmuş olup denize olan yüksekliği 1430 m'dir. İlçenin doğusunda ve güneyinde Tarsus ilçesi, batısında Mersin, kuzeyinde Konya ve Niğde illeri yer almaktadır. İlçe, Mersin'in en eski yaylalarındandır. Arazisinin %85'i dağlık ve ormanlık alandan oluşan ilçenin yüzölçümü 811 km² olup iklimi karasal iklim karakterindedir.

Çamlıyayla (Namrun) tarihi ve doğal güzellikleri, yöresel ürünleri, el sanatları, Bolkar Dağları'ndaki yörük yaşamıyla zengin bir kültüre sahiptir. Ayrıca iğne oyası, bandırması, balı, domatesi, üzümü, narı, hurması, doğal çayları, karsambacı ve sayamayacağımız diğer ürünleriyle tamamen naturel bir yaşam sunmaktadır.

İlçe ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Üzüm, kiraz, erik, domates başta olmak üzere meyve ve sebze yetiştiriciliği, et ve süt hayvancılığı olarak koyun, keçi ve inek yetiştiriciliği, sucuk ve diğer et ürünleri, süt ve süt ürünleri, pekmez, pestil ve cevizli sucuk, ilçe ekonomisine önemli katkı koymaktadır. Yayla turizmi ilçenin önemli gelir kaynaklarındandır. Ayrıca yaz aylarında Mersin Merkez, Adana, Tarsus'tan gelen yaylacılar ve günübirlik gelenler yayla turizmini oluşturmaktadır. Özellikle yaz aylarında Adana ve Tarsus yöresinden yaylacılarla ilçe nüfusu 100 binin üzerine çıkmaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *ÇAMLIYAYLA İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *KALE CAMİ*
- *NAMRUN KALESİ*
- *SİNAP KALESİ*
- *ANA ARDIÇ (TABİAT ANITI)*
- *SAKLI CENNET-KİSECİK KANYONU*
- *ÇİNİLİ GÖL*
- *BAŞTEPE(GÖZETLEME KULESİ)*
- *PAPAZIN BAHÇESİ*

ERDEMLİ

Erdemli ilçemiz, doğuda Mersin, batıda Silifke, kuzeyde Karaman ili ve güneyde Akdeniz ile çevredir. Mersin-Silifke karayolu üzerinde ve Mersin'e 35 km uzaklıktadır. İlçe merkezi 1 Haziran 1954 tarihine kadar Silifke ilçesinin Yağda bucağına bağlı Koyuncu Köyü ve Mersin Merkez ilçesinin Elvanlı bucağına bağlı Alata Köyü olmak üzere birbirine sınırdaş iki ayrı köy iken, bu iki köyün birleşmesiyle 1 Haziran 1954 tarihinde ilçe olmuştur.

İlçe Kizuvatnalılar zamanından başlayarak sırasıyla Hitit, Frig, Asus, Eski Yunan, Roma, Bizans, Selçuklu, Karamanoğulları ve Osmanlı uygarlıklarına ev sahipliği yapmış olması nedeniyle çok zengin tarihi ve kültürel varlıkları barındırmaktadır. Kumkuyu mahallesinde Erdemli Marina Limanı mevcut olup turistik alt yapı tesisleriyle turizm ilçede gelişmiştir. Lamas çayı, Sorgun deresi, Karakız deresi ve Şahna deresi kanyonları rafting, doğa sporları ve treking aktiviteleriyle alternatif turizm potansiyeli barındırmaktadır

İlçe ekonomisi hayvancılık, tarım ve turizm dayanmaktadır. İlçe narenciye (özellikle limon) ve seracılığın anavatanı durumundadır. Akdeniz ikliminden uzak dağlık bölgelerinde açık tarla sebzeciliği ve meyve yetiştiriciliği yapılmaktadır. Hacılanı yaylası ve civarında iklim ve yeraltı toprak yapısının uygun olması nedeniyle soğuk hava depoları yaygınlaşmıştır. Bu depolarda soğutma için herhangi bir enerjiye ihtiyaç duyulmamaktadır. İlçe merkezinde faaliyette olan Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü ilimiz başta olmak üzere Türkiye tarım ve hayvancılığının gelişmesine ve dolayısıyla ekonomiye çok önemli katkı koymaktadır.

Uzun sahil şeridi, tarihi ve turistik yerlerin yoğun olması ve narenciye üretiminin büyük bir bölümünün bu ilçede yetiştirilmesi ilçenin il içerisindeki önemli konumunu göz önüne sermektedir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- **ERDEMLİ FEN VE DOĞA OKULU**
- **ERDEMLİ ALATA BAHÇE KÜLTÜR BİTKİLERİ EĞİTİM ve DİNLENME ENSTİTÜSÜ**
- **ARPAÇBAHŞIŞ HALK KÜTÜPHANESİ**
- **HALK KÜTÜPHANESİ**
- **KARGIPINAR HALK KÜTÜPHANESİ**
- **ERDEMLİ KÜLTÜR MERKEZİ KÜTÜPHANESİ**
- **ERDEMLİ YÖRÜK MÜZESİ**
- **PAŞA TÜRBESİ**
- **ADAMKAYALAR**
- **YENİYURT KALESİ**
- **KIZ KALESİ**
- **KORYKOS ANTİK KENTİ**
- **AKKALE**
- **KANLIDİVANE**
- **SEBASTE ANTİK KENTİ**
- **ÖKÜZLÜ ÖREN YERİ**
- **ROMA KEMERLİ SU YOLU (LAMAS)**
- **DAĞLI KALESİ**
- **KOCAHASANLI HALK PLAJI**
- **AYAŞ YEMİŞKUMU HALK PLAJI**
- **LİMONLU HALK PLAJI**
- **LİMONLU ÇAYI**
- **SERİNDERE**
- **TALAT GÖKTEPE ÇAMLIĞI**
- **KAYACI (ÇAĞLAYAN) VADİSİ**
- **SAKLI ŞELALE**
- **KIZ KALESİ HALK PLAJI**
- **TOPRAKSU PLAJI**
- **SULTANKOY HALK PLAJI**
- **ERDEMLİ BELEDİYESİ AQUAPARKI**

GÜLNAR

İl merkezine 150 km. mesafede bulunan Gülnar, Taşeli Platosu üzerindedir. Doğusunda Silifke, kuzeyinde Mut, kuzeybatıda Ermenek, batısında Bozyazı-Anamur, güneyinde Aydınçık ilçesi ile çevrilidir. Denizden yüksekliği 950 m olup yüzölçümü 1.769 km²'dir. İlçenin sahil kesiminde iklim Akdeniz iklimi, dağlık alanlarda ise yazları serin ve kurak, kışları soğuk ve yağışlı geçmektedir.

İlçenin ekonomisi ağırlıklı olarak tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır.

İlçenin tarihi Hititlere kadar uzanmaktadır. Sırası ile Asurlular, İranlılar, Mısırlılar, Romalılar hüküm sürmüştür. İlçenin bugünkü halkı 1230 yılında Orta Asya Bolkaş gölü kıyısındaki Gülnar'dan göç ederek bu çevreye yerleşmiş Türkmenlerdir

İlçe adını, Yörük beylerinden Yahşi Bey'in kızı Gülnar Hanım'dan alır. Gülnar, 3 Haziran 1916 yılında ilçe olmuştur.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *GÜLNAR İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *KUSKAN HALK KÜTÜPHANESİ*
- *MEYDANCIK KALESİ*
- *MENEKŞE MAĞARASI*
- *BABADİL ADALARI*
- *ZEYNE ÇINARALTI PİKNİK ALANI*
- *GÜLNAR ÇAMLIK MESİRE ALANI*
- *GEZENDE KANYONU*
- *BARDAT PAZARI*

MEZİTLİ

Batısında Erdemli, doğusunda Yenişehir ilçeleri komşu olan Mezitli, Mersin Büyükşehir Belediyesi'ne bağlıdır. Geniş kıyı şeridi, dağlık bölgede yaylaları ve antik kalıntılarıyla turizm açısından gelişmiştir

İlçenin tarihi Hititlere kadar Mersin'in 11 km. batısında, Mezitli'de yer alan Soli Antik Kenti, Ovalık Kilikia Bölgesi'nin batı sınırındadır. Kentin erken tarihi konusunda bilinenler azdır. Soli'de bulunduğu öne sürülen ve bugün Berlin Staatlichen Museen'deki Luwice yazıtlı mühürler ve silahlar Orta Tunç Çağı'na tarihlenir.

İlçenin ekonomisi daha çok tarım ve turizme bağlı olup nüfus yoğunluğu bakımından Mersin'in en büyük ilçelerindendir. İlçede birçok festival, konser ve çeşitli etkinlikler düzenlenmektedir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *MEZİTLİ BİLİM KÖYÜ(BİLİM BAHÇESİ ETÜT MERKEZİ)*
- *ESKİ MEZİTLİ İLKOKULU (TAŞ MEKTEP)*
- *ŞEHİT HAVA PİLOTLAR ALİ RIZA SOYKAL VE MUAMMER TAMAY KIR KÜTÜPHANESİ*
- *ADRES OKUMA SALONU*
- *MEZİTLİ HALK KÜTÜPHANESİ*
- *TECE KALESİ*
- *FINDIKPINARI KALESİ*
- *KUZUCUBELEN KALESİ*
- *KALEBURNU (CEMİLLİ) KALESİ*
- *SOLİ ANTİK KENTİ*
- *KUYULUK TABİAT PARKI*
- *GÜMÜŞKUM TABİAT PARKI*
- *SOLİ ATLI SPOR TESİSLERİ*
- *MERSİN OKÇULUK SPOR KULÜBÜ*

MUT

Mut ilçesi Toros Dağları eteklerinde, Göksu Nehri kıyılarında kurulmuştur. Doğusunda Silifke, batısında Erdemli, kuzeyinde Karaman ve güneyinde Gülnar topraklarıyla çevrili Mersin-Karaman Devlet karayolu (D-715) üzerinde ve 250-300 rakımda yerleşimi bulunmaktadır.

İlçenin toplam alanı 2.860 km²'dir. Akdeniz iklimi ile karasal iklimin karakteristik özelliğini taşıyan ilçede, yazları kurak ve sıcak, kışları ılık ve yağışlı geçer. Kozlar ve Sertavul yaylaları ile Çınaraltı ve Karaekşi Milli Parkları mevcuttur.

Mut İlçesi, Yontma Taş ve Cilalı Taş Devri izlerini taşımakla birlikte İlçenin kuruluşunun Hititlere dayandığı ve o zamanki adının Yenika veya Yenikande olduğu ve ismin "Yenişehir" anlamına geldiği söylenir. MÖ 334 yılında Büyük İskender tarafından Makedonya topraklarına katılan ve Büyük İskender'in komutanlarından Mut's veya Mut'yos isimli bir komutanın yaşadığı ve ilçenin bugünkü isminin bu komutanın adından geldiği sanılmaktadır.

Mut'un ekonomisi tarım ve hayvancılığa dayanmaktadır. Mut zeytinçilik ve kayısı bahçeciliği ile öne çıkan bir ilçedir. Bölgenin zeytinyağı üretiminin önemli bir kısmı Mut ilçemizden sağlanmaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *MUT İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *ALAHAN MANASTIRI*
- *MUT KALESİ*
- *DAĞ PAZARI KİLİSESİ*
- *TAŞHAN*
- *YER KÖPRÜ ŞELALESİ*
- *KARACAOĞLAN ÇINARALTI PARKI*
- *KARAEKŞİ TABİAT PARKI*
- *SERTAVUL GEÇİDİ VE YAYLASI*

SİLİFKE

Doğuda Erdemli, batıda Mut ve Gülnar ilçeleri; kuzeyde Karaman ili, güneyde Akdeniz ile çevrilidir. Toros Dağları'nın eteğinde, Göksu Irmağı'nın iki yakasında kurulmuş bulunan Silifke; Güneydoğu Anadolu, Doğu ve Batı Akdeniz ile İç ve Batı Anadolu'yu birbirine bağlayan Devlet Karayolu ağının kavşak noktasında olup, il merkezi Mersin'e 80 km mesafededir.

Silifke ilçesi %89'u dağlık, %11'i ovalık olmak üzere 2943 kilometrekarelik yüzölçümü ile il yüzölçümünün %18'ini kapsamaktadır. Kıyı kesiminde tipik Akdeniz ikliminin hakim olduğu ilçede yazlar sıcak ve kurak; kışlar ılık ve yağışlıdır. Sahilden iç kesimlere doğru yükseldikçe iklim değişmekte, yazlar serin; kışlar ise soğuk ve kar yağışlı geçmektedir.

Dünyanın en önemli kuş göçü yolu üzerinde bulunan Göksu Deltası, Akdeniz'in doğal özelliklerini koruyabilmiş en önemli sulak alanlarından biridir. Bir kuş cenneti olan Göksu Deltası toplam 450 olan Türkiye'nin kuş türlerinin 334'üne, yine Türkiye'nin 140 ulusal ve uluslararası öneme sahip kuş türünün 106'sına; dünya çapında yok olma tehlikesi altında bulunan 24 kuş türünün 12'sine ev sahipliği yapmaktadır. Göksu Deltası, nesli tehlike altında olan, denizde yaşayıp karada üreyen deniz kaplumbağası *Caretta caretta* ve yeşil kaplumbağa *Chelonia mydas*'ın en önemli üreme alanlarından biridir. Yine nesli tehlike altında olan memelilerden Akdeniz keşiş foku

Monachus monachus, aşırı avlanma sonucu sayıları hızla azalan mavi yengeç ve lahoz balığı bu bölgede yaşamaktadır. Deltada 441 bitki türü tespit edilebilmiştir. Bunlardan 32 adedi nadir tür; 8 adedi endemik tür olarak deltada mevcuttur. Zengin bir bitki ve hayvan varlığına sahip olan Göksu Deltası, Ortadoğu ve Avrupa'nın en önemli sulak alanlarından biri olarak, 1990 yılında Bakanlar Kurulu Kararı ile "Özel Çevre Koruma Bölgesi" ilan edilmiş; 1994 yılında Ramsar Sözleşmesi gereğince uluslararası boyutta koruma altına alınmış; 1996 yılında da Kültür Bakanlığınca 1. derece doğal sit alanı ilan edilmiştir. Göksu Deltası dünyanın çeşitli yerlerinden gelen kuş bilimcilerin büyük ilgisini çekmektedir.

Silifke doğal ve tarihi güzellikleri, yörük kültürü, yöreye has oyunları ve müzikleri, geniş sahil şeridi ile her yıl yerli ve yabancı binlerce turisti ağırlamaktadır. Aynı zamanda geniş tarım alanlarıyla ve hayvancılıkla bölge ve ülke ekonomisine katkı sunmaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *SİLİFKE İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *DR. ALİ SU HALK KÜTÜPHANESİ*
- *SİLİFKE BİLİM MERKEZİ VE KÜTÜPHANESİ*
- *SİLİFKE MÜZESİ*
- *SİLİFKE ATATÜRK EVİ MÜZESİ*
- *NARLIKUYU MOZAİK MÜZESİ*
- *TAŞUCU AMPHORA MÜZESİ*
- *ROMA TAPINAĞI MÜZESİ*
- *TAŞUCU ATATÜRK EVİ*
- *OLBA ANTİK KENTİ*
- *ASTIM MAĞARASI*
- *SİLİFKE KALESİ*
- *AZİZE THECLA YERALTI KİLİSESİ*
- *İMBRİOGİON*
- *MEZGİT KALESİ*
- *CENNET ve CEHENNEM OBRUĞU*
- *GÖKSU DELTASI,NEHRİ ve KUŞ CENNETİ*
- *TAŞUCU PLAJI*
- *TAŞ (ROMA) KÖPRÜSÜ*
- *TİSAN KOYU VE ADASI*
- *BOĞSAK ADASI*
- *TAŞUCU LİMANI*
- *AKÇAKIL KOYU*
- *SİLİFKE GENÇLİK KAMPI*

TARSUS

Mersin ilinin nüfusu en kalabalık ilçesi olan Tarsus, şehir merkezinin doğusunda yer alır. İlçenin doğusunda Adana, kuzeyinde Niğde, batısında Mersin, güneyinde de Akdeniz yer alır. Coğrafi özellik olarak 34.53 enlem ve 36,56 boylamları arasında bulunan Tarsus, Berdan nehrinin Alüvyonlu Ovası'nda kurulmuştur. İlçenin kıyılarında Akdeniz İklimi, kuzeye çıkıldıkça karasal iklim karakteri gösterir.

Tarsus geniş tarım ve orman arazilerine sahiptir. Bolkar dağlarının güneydoğu yamaçlarından başlayan Tarsus Çayı Vadisi, çok dar ve diktir. Daha sonra doğudan güneye bir yay çizer. Tarsus Çayı Vadisi, kıyı kuşağına inene dek fazla genişlemez. Kıyıya yakın kesimlerde vadi tabanı birden genişleyerek Seyhan ırmağının vadi tabanı ile birleşir. Bu geniş düzlükler üzerinde Tarsus Berdan Ovaları yer alır. 85.000 hektar alanı kapsayan Tarsus Ovası kıyından kumu setleri ile ayrılmış durumdadır.

Tarihi ve coğrafyası ile Neolitik dönemden beri çeşitli kültürlerin kaynaşma noktasını oluşturan ve Antik Kilikya'da stratejik bir öneme sahip olan Tarsus, Kilikya'yı İç Anadolu'ya bağlayan tarihi yolların kavşak noktasındadır. Güneyde Regma Gölü ile Akdeniz'e bağlantısı nedeniyle, ilk ve orta çağlarda deniz ticaretine açık liman kenti olmuştur.

Tarsus'un ismi ilk kez Hitit metinlerinde "Tarşa" olarak geçmektedir. Asurlulara göre Que Krallığı'nın başkentidir. İ.Ö. 8. ve 7. yy.da Asur'lular Tarsus'u Tarzi (Tarzu) olarak isimlendirmişlerdir. İ.Ö. 6-5. yy.'da Asur ve Syennesis Krallıkları zamanında ismi değişmemiştir. Perslerin Tarsus'ta basılan sikkeleri üzerinde de Tarsus adına rastlanmaktadır. Tarsus "Miratüliber" adlı Arap tarihine göre, Nuh Peygamberin torunu Tarasis tarafından kurulmuştur. Tarsus'un ismi önce Grekçe Tarsos, daha sonra Latince Tarsus olarak kullanılmıştır.

Kuran-ı Kerim'e geçen Eshab-ı kehf mağarası, onlarca tarihi ve kutsal mekanı, Şahmaran efsanesi, doğal zenginlikleri ve yemek kültürü ile Tarsus her yıl binlerce turisti ağırlamaktadır. Kadim tarihi ve kültürü ile görülmeye değer bir ilçemizdir.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *MİSAK-I MİLLİ MEKTEBİ*
- *FEN ve DOĞA OKULU (ORMAN OKULU)*
- *ESHAB-I KEHF ÖZEL HALK KÜTÜPHANESİ*
- *TARSUS HALK KÜTÜPHANESİ*
- *TARSUS VIP KÜTÜPHANE*
- *TARSUS ETEM ÇALIŞKAN OKUMA SALONU*
- *NUSRET MAYIN GEMİSİ MÜZESİ*
- *ST. PAUL ANIT KİLİSESİ MÜZESİ*
- *TARSUS MÜZESİ*
- *ESHAB-I KEHF*
- *ŞAHMERAN HAMAMI*
- *TAŞKUYU MAĞARASI*
- *DONUKTAŞ ANITI*
- *GÖZLÜKULE HÖYÜĞÜ*
- *KLEOPATRA KAPISI*
- *ROMA YOLU (ANTİK CADDE)*
- *TARİHİ TARSUS EVLERİ*
- *KUBATPAŞA MEDRESESİ*
- *KIRKKAŞIK BEDESTENİ*
- *ULU CAMİ*
- *ROMA HAMAMI*
- *MAKAM-I DANYAL CAMİ*
(DANYAL PEYGAMBER TÜRBESİ)
- *TARSUS HAYVANAT BAHÇESİ*
- *TARSUS ŞELALESİ*
- *ST. PAUL KUYUSU*
- *GÜLEK KALESİ*
- *KARABUCAK ORMANI (ANTİK ÇAĞ)*

TOROSLAR

Mersin'in kuzeydoğu bölgesini oluşturan Toroslar ilçesi; Batısında Yenişehir ve Mezitli İlçeleri, güneyinde Akdeniz İlçesi, doğusunda Akdeniz, Çamlıyayla ve Tarsus ilçeleri, kuzeyinde Karaman Ayranıcı ilçesi ile komşudur.

Mersin Şehirlerarası Otobüs Terminali'nin ve Mersin Şehir Hastanesi'nin yer aldığı ilçe nüfus yoğunluğu bakımından da kalabalık bir ilçedir.

Doğal ve tarihi güzellikleri bir arada barındıran Toroslar ilçesi, serin yaylalarıyla özellikle yaz aylarında bölge sakinlerine ev sahipliği yapmaktadır. Bölge ekonomisinde tarım ve küçük baş hayvancılık öne çıkmaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *YENİKÖY KÜTÜPHANESİ*
- *TOROSLAR İLÇE HALK KÜTÜPHANESİ*
- *AYVAGEDİĞİ KÜTÜPHANESİ*
- *MERSİN SU MÜZESİ*
- *BELENKEŞLİK KALESİ (MÜZE)*
- *YUMUKTEPE HÖYÜĞÜ*
- *GÖZNE KALESİ*
- *ÇANDIR KALESİ(PAPERON)*
- *SİNAP KALESİ*
- *KIZLAR MANASTIRI*
- *KEMER-ARSLANKÖY TARİHİ KANAL*
- *YEDİGÖZ (KUVAYİ MİLLİYE' NİN BAŞLADIĞI YER)*
- *MEHMETÇİK PARKI*
- *68'LER BARIŞ ORMANI*
- *GÜLTEPE PARAŞÜT PİSTİ*
- *DOĞAPARK*
- *ÇUKURKEŞLİK PİKNIK ALANI*
- *ARSLAN KÖY GÖLETİ*
- *SUNTURAS ŞELALESİ*

YENİŞEHİR

Yüzölçümü bakımından Mersin'in en küçük ilçesi olan Yenişehir; Batısında Mezitli, doğusunda Akdeniz, kuzeydoğusunda Toroslar ilçeleri ile güneyinde Akdeniz sahil şeridi bulunmaktadır. Yenişehir İlçesinin bulunduğu alan Mersin merkez sınırları içerisinde yer aldığından, yazları sıcak ve kurak kışları ılık ve yağışlı olan Akdeniz iklimi hüküm sürmektedir.

Yenişehir ilçesinin tarihi Mersin İlinin tarihi ile özdeşdir. Mersin İlinde kentsel yerleşim arttıkça Yenişehir ilçesi de gelişme göstermiştir. Mersin sahnesine çıkışı 19. yüzyılın ortalarına rastlar. Bu dönemde henüz bir köy olan bölge, göçmen bir Türkmen aşiretine ev sahipliği yapmıştır. Mersin ili de adını bu aşiretten almaktadır.

Şehrin kültür sanat merkezi konumunda olan Yenişehir'de kamuya ait birçok sanat merkezi, tiyatro ve konser salonu ve etkinlik alanları bulunmaktadır. İlçenin kırsalında tarım faaliyetleri görülmekle birlikte asıl gelir kaynağı hizmet sektörü olarak görülmektedir. Uzun bir sahil şeridine sahip plan ilçede Mersin Marina Yat Limanı yer almaktadır.

İLÇEMİZDE NERELERİ GEZELİM ?

- *MERSİN DENİZ MÜZESİ (Askeri ve Tarih Müzesi)*
- *AÇIK HAVA MÜZESİ*
- *ARKEOLOJİ MÜZESİ*
- *MERSİN KÜLTÜR PARKI*
- *EMİRLER KENT ORMANI*
- *CAMİLİ KÖYÜ ve MERKEZ CAMİ*
- *DENE-YAP TEKNOLOJİ ATÖLYESİ*
- *(SERVET TAZEGÜL)*
- *MERSİN TEKNOPARK (*
- *TEKNOLOJİ GELİŞTİRME) BÖLGELERİ DERNEĞİ)*
- *YENİŞEHİR FUAR MERKEZİ*
- *MERSİN ANADOLU AYŞE ECEVİT MASAL EVİ*
(TARİHİ DENİZ FENERİ)
- *MERSİN TENİS, YELKEN ve YÜZME TESİSLERİ*

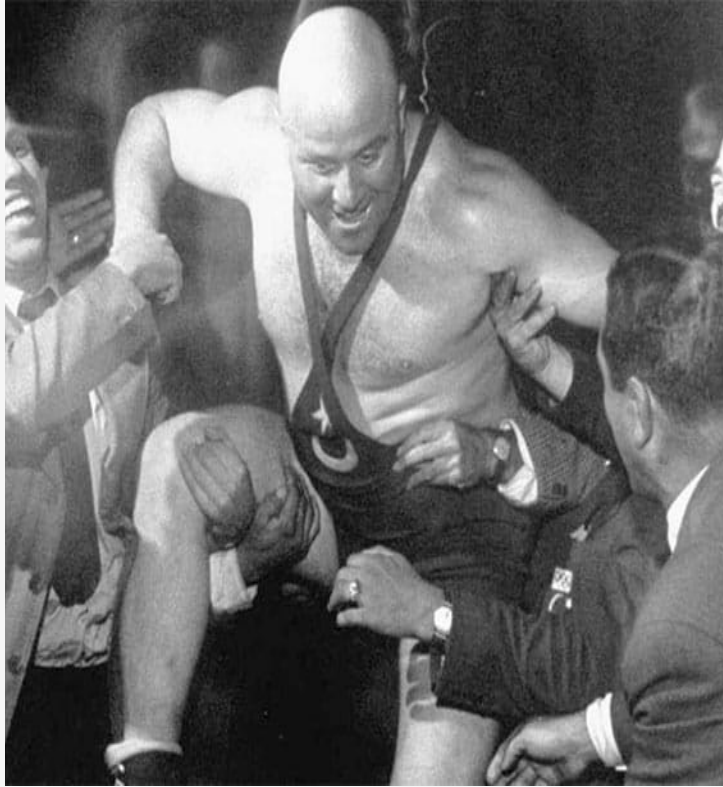

MERSİN'DE İZ BIRAKANLAR

AHMET KİREÇÇİ (MERSİNLİ AHMET)

27 Ekim 1914 tarihinde Mersin'de dünyaya gelen Ahmet Kireççi, 1933 yılında İzmir'deki Balkan Şampiyonası seçmelerinde büyük ustaları yenerek henüz 18 yaşındayken Balkan güreş şampiyonu oldu. 1936 Berlin Olimpiyatları'nda 78 kiloda üçüncülük kazandı. Bu madalya ülkemizin ilk olimpiyat madalyasıdır.

1937 yılında bir günde tam dört defa güreşti ve dünya üçüncüsü oldu. 1940 yılında bir kez daha Balkan şampiyonu oldu. 1948 Londra Olimpiyatları'nda bütün rakiplerini yenerek Olimpiyat şampiyonu oldu. Türk olimpiyat tarihinde iki olimpiyatta madalya kazanan ilk sporcudur.

1949 yılında güreşi bırakan sporcu, sonrasında Mersin'de Olimpiyat Kiraathanesi'ni çalıştırdı. 17 Ağustos 1978 tarihinde geçirdiği bir trafik kazası sonucu vefat etti.

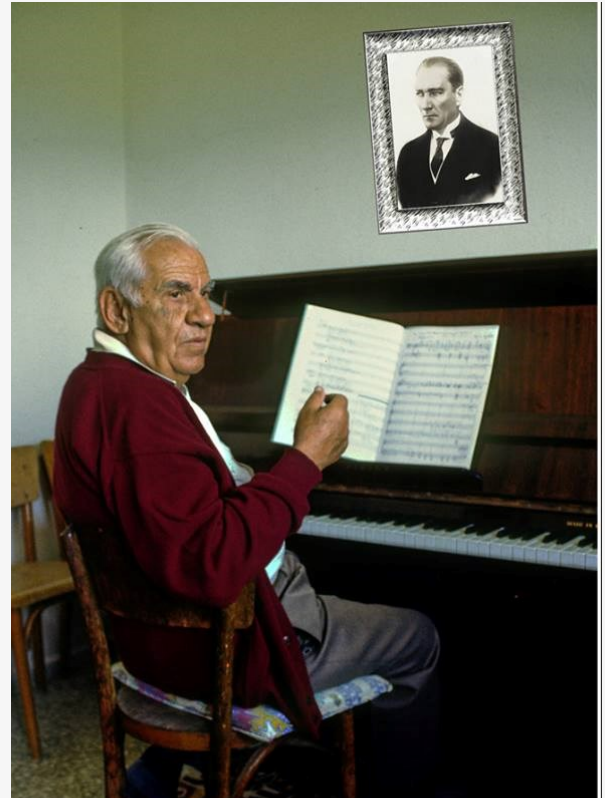

12 Ocak 1925 tarihinde, beş çocuklu bir ailenin en küçük çocuğu olarak Mersin'de dünyaya geldi. Annesi Giritli bir ailenin kızı olan Melek Hanım, babası Ziraat Bankası müdürü Rifat Bey'dir. İlk müzik derslerini keman ve viyolonsel çalan ağabeyi Hayri Kodallı'dan aldı. Ortaokuldaki müzik öğretmeni İrfan Sarmer müzik yeteneğinin gelişmesine katkıda bulundu.

Mersin Güzel Sanatlar Lisesine bes-
tenin adı verilmiştir. Mersin polifonik
Korolar Derneği tarafından 1998 yılından
bu yana düzenlenen Çok Sesli Korolar
Festivali de sanatçının adını taşımaktadır.

Devlet Sanatçısı ünvanına sahip bes-
teci, özellikle ses ve sahne müzikleri
ile tanınmaktadır. Mustafa Kemal
Atatürk'ün naaşı Etnografya Müze-
si'nden Anıtkabir'e taşınırken ses-
lendirilen Atatürk Oratoryosu'nun
bestecisidir.

NEVİN YANIT
(d. 16 Şubat 1986, Mersin)

Mersinimizin gururu Nevin Yanıt, Türk kısa mesafe koşucusudur. Yanıt, 100 m engelli ve 60 m engelli branşında Türkiye rekortmeni, 2012 Londra Olimpiyatları beşincisi olmuştur. 2010 ve 2012 yıllarında Avrupa şampiyonu olan milli atlet, kısa mesafe tarihinde olimpiyatlarda yarı final ve final gören ilk tek kadın atlet olma ünvanını taşımaktadır. Halen Mersin’de yaşayan Nevin Yanıt, genç sporcuları yetiştirmeye devam etmektedir.

ÜMMİYE KOÇAK

Ümmiye Koçak, 1957 yılında Adana'da Çelemlı Köyü'nde 10 çocuklu bir ailenin altıncı çocuğu olarak doğmuştur. Ümmiye Koçak, okumayı çok istemesine rağmen 10 kardeş oldukları için ilkokuldan sonra okula gönderilemedi.

Ümmiye Koçak, ilkokulu bitirdikten sonra okuduğu kitaplarla kendisini geliştirdi. İlk okuduğu kitap Maksim Gork'nin "Ana" adlı kitabı oldu. İlk hikayesini 13 yaşında iken yazdı.

Koçak, daha sonra tarlalarda çalışarak kazandığı paraları biriktirerek kadına karşı şiddet sorununu anlatan "Yün Bebek" filmini yazdı ve yönetti. 49. Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde galası yapılan film, Ümmiye Koçak'a New York Avrasya Film Festivali'nde "Sinemada en iyi Avrasyalı Kadın Sanatçı" ödülünü kazandı. 2017 yılında ise Ümmiye Koçak, Real Madridli dünya yıldızı futbolcu Cristiano Ronaldo'nun oynadığı Türk Telekom'un reklam filminin yönetmeni oldu.

Evlendikten sonra Mersin'in Arslanköy'üne gelin giden Koçak, köy kadınlarının yaşadıkları sorunları tüm dünyaya göstermek için, 2001 yılında “Arslanköy Kadınlar Tiyatro Topluluğu”nu kurdu. Topluluğun sahneye ilk koyduğu oyun Remzi Özçelik'in “Taş Bademler” adlı oyunu oldu.

Grup, daha sonra kendi hikayelerinden oluşan bir oyun derleyerek “Kadının Feryadı” adlı oyunu sahneye taşıdı.

Ümmiye Koçak, “Hasret Çiçekler” adlı oyunuyla 2006 yılında Sabancı Uluslararası Adana Tiyatro Festivali'nde sahne aldı. Ümmiye Koçak bugüne kadar 17 tiyatro oyunu yazdı. Koçak, Arslanköy Kadınlar Tiyatro Topluluğu ile çok kez sahneye çıktı ve oyunlarını Türkiye'nin dört bir yanında 70 bine yakın kişi izledi.

Eylül 2014 tarihinden bu yana TRT 1 ekranlarında hafta içi her gün yayınlanan “Ana Ocağı” programında yarışmacılara eğitmen anne olarak görev yapmıştır.

Birçok tiyatro oyununda, sinemada, dizi ve reklamlarda yer alan, onlarca ödüle layık görülen Ümmiye Koçak, halen Mersin Arslanköy'de yaşamakta ve çalışmalarına devam etmektedir.

MUSA EROĞLU

(d. 1944, Mut/Mersin)

Türk halk müziğinin ustaları arasında yer alan Musa Eroğlu, Akdeniz bölgesi türkülerinin en önemli yorumcularındandır.

Türk halk müziğinin geniş kitlelere ulaşmasında çok büyük bir yeri olan sanatçının çok sayıda albümü bulunmaktadır.

Sanatçının Mut'ta kendi adına oluşturduğu ormanda 100 bin ağaç bulunmaktadır.

AHMET YEŞİL

(d. 1954, Mersin)

Ressam Ahmet Yeşil, 1973-1985 yılları arasında ilk resim eğitimlerini ressam Nuri Abaç, İlhan Çevik ve Ernür Tüzün'den almıştır.

Türkiye'de ve dünyada oluşturduğu koleksiyonlarla büyük ses getiren sanatçının eserleri; Almanya, Kanada, ABD, Hollanda, İngiltere başta olmak üzere birçok yabancı koleksiyonda yer almaktadır. UPSD (Uluslararası Plastik Sanatlar derneği) üyesi olan sanatçı şimdiye kadar

140'tan fazla kişisel sergi açtı. 300'den fazla karma sergi ve yarışmaya katıldı. Ulusal ve uluslararası yarışmalarda 24 ödül aldı.

Mersin'de yaşayan ve çalışmalarını Mersin' de sürdüren sanatçı birçok yerel projede yer almakta, adına kurulan Ahmet Yeşil Sanat Galerisi'nde gençlerle, çocuklarla ve her yaştan sanatseverle bir araya gelerek resim sanatıyla ilgi bilgi ve deneyimini paylaşmaktadır.

MERSİN'E ÖZGÜ KÜLTÜREL DEĞERLER

KÜLTÜREL MİRASIMIZ

YÖRÜK KÜLTÜRÜ

Mersin ili kırsal bölgeleri ülkemizde, Yörük-Türkmen topluluklarının en yoğun yaşadığı coğrafi bölgelerin başında gelmektedir. Günümüzde yörük kültürü ve yarı-göçer konumundaki bazı topluluklar, dünyada yaşanan hızlı değişim-gelişim sürecine bağlı olarak gittikçe azalmaktadır.

Dünyaca bilinen Sarıkeçililer günümüzde konar-göçer hayat sürdürmektedir. Büyük bir kültürden geriye yalnız onlar kalmıştır. Hayatları, bütün bir yıl yaylasahil konup göçmekle geçmektedir. Aydıncık, Silifke, Gülnar ve Anamur sahillerinde kış mevsimini; Konya'nın Seydişehir ve Beyşehir yaylalarında yaz mevsimini geçirmektedirler. Günümüzde yerleşik hayatın sağladığı imkanlar nedeniyle Sarıkeçililer hızla yerleşik hayata geçmektedir

MERSİN YÖRESİ HALK OYUNLARI

Mersin, kadim geçmişinin kültürel mirasını ve zengin folklorünü pek çok alanda yaşatmaktadır. Özellikle bölgede yaşayan Türkmen ve Yörüklerin şenliklerine dayanan halk oyunları günümüzde varlığını sürdürmektedir.

Mersin, farklı kültürlerin izlerini taşıyan canlı, kıvrak ve hareketli türkülere sahiptir. Buna bağlı olarak hareketli dansları ve kaşık sallama dansları bulunmaktadır. Silifke yöresi oyunları Türkiye'nin her yerinde bilinmekte ve oynanmaktadır. Bu yörenin neredeyse tüm oyunları kaşıkla oynanmaktadır. Çoğunlukla davul, klarnet ve zurna eşliğinde oynanan bu oyunlarda, oyuncular genellikle kaşık kullanır. Çok canlı ve eğlenceli olan oyunlarda, adeta Anadolu insanının hikayesi dile gelir.

EL SANATLARI

Mersin’de özellikle yörük kültüründen gelen el sanatları öne çıkmaktadır. Konar göçer kültürün en önemli el sanatı olan dokumacılık, en çok görülen el sanatı olmuştur. Dokumacılıkta öne çıkan ürünler kilim, alaçuval, kıl çuval, un çuvalı, çul, somat, heybeler, tülüce, aba, savan ve keçedir. Bunların dışındaki el sanatlarına ise iğne oyları, boyacılık, kalaycılık ve dericilik örnek gösterilebilir.

13 ilçemizde yer alan, Mersin İl Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı 14 hayat boyu öğrenme kurumunda geleneksel el sanatları kursları açılmakta ve geleneksel sanatların korunması ve gelecek nesillere aktarılması için çeşitli faaliyetler yürütülmektedir.

YEMEK KÜLTÜRÜ

Çok kültürlü bir şehir olan Mersin'in kendine özgü, lezzetli yemekleri vardır. Yemeklerde buğday önem taşır, et ve sebze yemekleri de çok çeşitli aynı zamanda lezzetlidir. Mersin mutfağının temel özelliği bol baharatlı yemekleri ve yemek üstüne yenilen tatlılarıdır.

Hemen her ailenin mutfağında buğday ürünleri yer alır. Özellikle bulgurun Mersin mutfağında çok kullanılır. Çukurova'ya ilk yerleşmelerin, büyük çoğunluğunun göçebe olduğunu düşünürsek, bulgur ve ona verilen önem daha kolay anlaşılır. Mersin'de bulgura dayalı yiyecek türlerinin başlıcaları: Analı Kızıl, Kısır, Batırık, Öğcel, Sini Köftesi, Fellah Köftesi, Lepe (Lapa, Yumurtalı Köfte, Susamlı Köfte, Etlü Döğme Pilavı, Keşkek, Gavırğa, Kapana Humus Yemeği, Erik Yemeği, Topalak Çorbası, Yüzük Çorbası, Tatar Çorbası.

Mersin’de yaygınlığını koruyan ve daha çok yörük kültüründen yayılan sıkma ve börek gibi yiyecekler kolay ve çabuk hazırlanmakta, ayaküstü yenilebilmekte ve hamur işi olduklarından uzun süre tok tutmaktadır. Mersin’in en biline et yemeği tantunidir. Türkmen Sıkması, Kara kavurma, Et Sote, Sebzeli Kavurmanın sentezinden oluşan Tantuni, Arapça yumuşak yemek manasına gelir. Yörede en yaygın etli yiyecekler arasında yer alan Tantuni, dananın kaburga ve koldaki yağlı ve siyah kısımdan alınan nohut kadar doğranmış etinden yapılır.

Mersin’de tatlı kültürü de çok gelişmiştir. Mersinlilerin en çok sevdikleri tatlılar arasında Sarı Kabak Kompostosu, Palıza, Bandırma, Nuska, Un Helvası, Kerebiç ve Mamül yer almaktadır. Ancak tatlılar içinde Mersin’le özdeşleşen ve ünü her yere yayılan cezeryedir. Havuç ve şeker karışımından oluşan tatlı, oda sıcaklığında birkaç ay dayanabildiğinden farklı şehirlere hediye olarak da götürülmektedir.

MERSİN'DE SPOR

Mersin her mevsim elverişli iklim ve coğrafya koşulları ile birçok spor dalına uygundur. İlimizde bir çok alanda uluslararası başarılarla imza atan sporcular yetişmiştir.

Mersin İdman Yurdu ve Tarsus İdman Yurdu, kıyı kenti olması nedeniyle Yelkencilik Kulübü, Tenis Kulübü, Okçuluk Kulübü, Atletizm, Satranç, bocce başta olmak üzere pek çok dalda spor kulüpleri tüm Mersinlilerin hizmetindedir.

Mersin genelinde tüm ilçelerimizde kapalı ve açık spor salonlarımız, havuzlarımız, futbol/basketbol/tenis sahalılarımız sporseverleri ağırlamaktadır.

İl Milli Eğitim Müdürlüğümüze bağlı tüm kurumlarımızda da birçok dalda spor faaliyetleri yürütülmekte, ulusal ve uluslararası yarışmalara öğrenciler gönderilmekte, her kademedен, her yaştan öğrencilerimiz spor yapmaya teşvik edilmektedir.

MERSİN İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

mersinmem

0324 329 14 81 / 84

Dumlupınar Mah. GMK Bulvarı 33130 Yenişehir/MERSİN